

הַהוּא יְנוּקָא, וְדַאי אֲתַקְפְּנָא בְּמִינְךָ וְעֵינָא לְאַנְנָא מְנִיָּה

השיב לו הינוקא ודאי התחזקתי במגן וצינה על ידי התורה הקדושה כדי להתגונן מהם שלא

יִהְיֶה לָהֶם אַחִיזָה בִּי.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, אֲרַעָא קְדִישָׁא לִית בָּהּ רִשׁוֹ אַחְרָא,

וְלֹא עָאֵל תַּמָּן. מוּיָן וְתַבְּנִן מִמָּאן הוּוּ שְׂאֵל רַבִּי אַבָּא אֵת

הינוקא אם אכן כמו שאמרת שהמלכות אין בה רשות הסטרא אחרא ואין הסט"א נכנס לשם

א"כ ממה נתהוו בה המוץ והתבן שהם הקלי' של החטה.

הָאָדָם נִבְרָא זָכָר וְנִקְבָּה בְּצֵלִם אֱלֹהִים כְּדִי לְהַבִּיא תּוֹלְדוֹת לְעוֹלָם וּמָה גֵרַם הַפְּגָם

שֶׁל חַטָּא אֲדַה"ר וְחַטָּא הַעֲנַל

פְּתַח הַהוּא יְנוּקָא וְאָמַר, (בראשית א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֵת

הָאָדָם בְּצֵלְמוֹ וְגו' וְכִתִּיב וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים

פְּרוּ וּרְבוּ. ומבואר שהאדם נברא זכר ונקבה בצלם אלהים כדי להביא תולדות

לעולם ונצטוו על כך פרו ורבו כדי שישלם על ידי כן לברר את שאר הבריורים מהרפ"ח

ניצוצין שעדין לא נבררו בבריאת העולם ואם כן יש לשאול וְכִי אֵי לֹא דְאָתָא

נְחֻשׁ עַל חוּה לָא יַעֲבִיד תּוֹלְדִין לְעֲלָמָא, אוּ אֵי לֹא

חָאבוּ יִשְׂרָאֵל בְּעוֹבְדָא דְעֲנָלָא, לָא יַעֲבִידוּן תּוֹלְדִין וְכִי אִם

לא היה בא הנחש על חוה האם לא היו מביאים תולדות לעולם וכמו כן יש לשאול שגם

אחר שפסקה זוהמתן כשעמדו על הר סיני וכי הפסיקו להביא תולדות לעולם עד שחטאו

בחטא העגל, והרי ודאי שאין זה כך וא"כ מה גרם הפגם של החטא מה שלא היה קודם

• החטא •

עכשיו הביורורים מעורבים טו"ר מה שאין כן לפני החטא

**אֵלָא וְדָאֵי, אֵי לָא יִיְתִי נַחֲשׁ עַל חוּהָ, תּוֹלְדִין יַעֲבִיד
אָדָם מִיַּד וְדָאֵי, דִּהָא גְזִירָה אֶתְגְּזֵר מִיַּד דִּאֶתְבְּרִי,
דְּכִתִּיב** אלא ודאי שגם אם לא הנחש בא על חוה היה האדם מוליד תולדות לעולם

מיד שהרי גזירה היא שנגזרה מיד כשנברא שכך יהיה וזה תכלית הבריאה כמו שכתוב
פָּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ. אלא שבהכרח הוא שלא היה החימום מצד

היצר הרע אלא היה צד אחר המשמש כמו יצה"ר לעורר אותם ליחוד והוא מצד הטוב
וְאִינּוּן תּוֹלְדִין יְהוּן בְּלִהוּן בְּנִקְיוֹ בְּלֵא זֹהֲמָא כָּלִל ולכן

אותם תולדות היו יוצאות נקיות בלא תערובת סיגים וקליפות כלל כי היה האדם מברר
ביחודו רק ניצוצין נקיים בלי תערובת סיגים, וכיון שזה מה שהיה מעלה לזו"ן כך גם הם היו
ממשיכים לברר רק הטוב והמובחר שבמלכים והיתה הקלי' מתבטלת מאליה כי אין בה שום

חיות קדושה משא"כ עכשיו שהביורורים מעורבים טו"ר ונשאר חיות בקלי' •

המלכות קודם חטא אדה"ר לא נפגמה מהחיצונים

אֹהֶּה הִכִּי אֶרְעָא קְדִישָׁא, דִּהָא לָא עָאֵל בְּהָ רִשׁוֹ אֶתְרָא

כך גם המלכות קדישא קודם שחטא אדה"ר לא היה נכנס בה כלל מהקלי' ביסודה,

אֵית בְּהָ מוּיָן וְתַבְּנָן, דִּלְאוּ מִתְהוּא סְטָר אלא היה בה מוץ ותבן

הלימוד היומיו

שאינם מצד הרע אלא סיגים מבחי' טוב הנעשים לבושים. **וּלְבַר מֵאַרְעָא,**
הָהוּא מוּזַן וְתַבְנִין דְּסִטְרָא אַחְרָא הָוִי, דְּאַזְלָא בְּתַר קְדָשָׁה,
בְּקוּף בְּתַר בְּנֵי נְשָׂא ומחוץ למלכות הקדושה שם היו עומדים המוץ והתבן
ההולכים אחר הקדושה בקוף אחרי בני אדם.

רבי אלעזר והחברים נישקו את הינוקא

אָתוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְחִבְרֵיֵיא וְנִשְׁקוּהוּ באו רבי אלעזר והחברים
ונשקוהו, **אָמַר לֵיהּ, דְּאִמִּי לִי, דְּרוּחָנָא בְּמֵאֵי**
קְרָבָא, נְהֵמָא דְּפִתּוּרָא אמר להם הינוקא נדמה לי שהרוחנו בכלי המלחמה
את הלחם של השלחן. **אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר וּדְאִי הֵכִי הוּא, דְּהָא**
כָּל זַיְנֵי קְרָבָא בִּידָךְ אֵינּוּן, וּמְצַלְחִין בִּידָךְ אמר לו רבי אלעזר
ודאי כך הוא כי כל מיני הקרב נמצאים בידך ומצליחים בידך, **אָתוּ וְנִשְׁקוּהוּ**
כְּמִלְקַדְמִין באו החברים ונשקוהו כבתחילה.

הינוקא דורש בענין שר המשקים

פִּתַּח אֵיהּוּ הַיְנוּקָא וְאָמַר, (בראשית מ) **וּבִגְפִן שְׁלֹשָׁה שָׂרֵי־גֵימִים**
היא כפורחת עלתה ניצה הבשילו אשכולותיה ענבים **וְגו'.** **עַד הָכָא**
חֲזִינָא דְּמִלְחָה עד כאן הוא מציאות המקום שממנו נמשך החזיון של שר המשקים
ואת מקום זה לא היה ראוי שר המשקים לחזות ולהשיג, **דְּהָא מִכָּאן וְלַהֲלָאָה**
חֲזִינָא דִּילֵיהּ הָוָה, דְּכִתְיִב וְכוּם פְּרָעָה בִּידֵי ומכאן והלאה

היה חזיון שלו הראוי אליו וכמו שכתוב וכוס פרעה בידי וכו' כלומר שזה כבר על ענייניו שלו. **אַבְל חֲזִיוֹנָא דְמַלְתָּה, בְּגִינִיָּה דְיוֹסֶף הָוָה וְלִבְשָׂרָא לִיָּה, דְּיִשְׁמַע יוֹסֶף וַיִּנְדַּע** אבל את עיקר החזיון שהוא מקום שממנו הוא נמשך, חלם שר המשקים בשביל יוסף כדי לבשר ליוסף כי קרובה ישועתו וגם כדי שישמע יוסף וידע את המדרגות העליונות (רמ"ק).

יעקב אבינו משך יין מעמקי הבינה וסחט והמשיך אותו ליצחק אביו **תַּנְיִנּוּן, שְׁבַעָה רְקִיעֵין אֵינּוּן** שנינו כי יש שבעה רקיעים והיינו שבע ספירות למעלה באצילות, **וְאֵינּוּן (שְׁבַעָה) הַיְכָלִין** ושבע היכלות למטה בבריאה והם נחלקים לג' בחינות כי לפעמים נמנים כל הז' יחד. **וְשִׁית אֵינּוּן** ולפעמים נמנים ששה מהם כי אין מונים את המלכות שהיא כללות דכללות החמש קצוות רק את הז' קצוות, **וְחֲמִשׁ אֵינּוּן** ולפעמים הם חמשה כי גם את היסוד שהוא כללות החמש קצוות אין מונים אלא רק את החמש קצוות עצמם חג"ת נ"ה, **וּפְלָהוּ נַפְקֵי מִגּוּ יַיִן עֵתִיקָא עֲלָאָה** וכולם יוצאים ונמשכים מתוך יין העתיק העליון והיינו משפע הבינה הנקראת יין. **תְּהוּא יַיִן מְשִׁיךְ לִיָּה יַעֲקֹב מֵרְחִיק אֹתוֹ** היין משך יעקב מרחוק והיינו מעמקי בינה, **וְסַחִיט לִיָּה מֵעֲנָבִים דְּתְהוּא גַפְּן** וסחט והמשיך אותו למטה מהענבים של הגפן כלומר מהספירות של המלכות כי הגפן היא המלכות וענביה הם ז' ספירות שבה. **פְּדִין, יַעֲקֹב אֲמֹשִׁיךְ לִיָּה תְּהוּא יַיִן דְּקָא אֶתְחַזִּי לִיָּה, וְחַדִּי וְשָׂתָה** ואז המשיך יעקב את היין ליצחק אביו כשרצה לקבל ממנו את הברכות והמשיך לו יין הראוי לו והיינו יין המשמח